

**BIJ
JANSEN**
...aan de keukentafel

Ik kan niemand iets leren...

(ik kan hooguit iemand helpen het in zichzelf te vinden) Galileo Galilei

nr 04/2014

Mensenkennis

Onlangs sprak ik met een relatie over het vak 'Mensenkennis'. Dit is een vak dat toch eigenlijk op alle opleidingen onderwezen zou moeten worden?

Je zou mensen kunnen 'plotten' op een spectrum wat loopt van destructief (links) naar constructief (rechts). Links zit dan: 'kan niet', 'onmogelijk', 'is nu eenmaal zo', 'gaat altijd zo', etc. Rechts zit: 'ik kan het veranderen', 'het is mijn verantwoordelijkheid', etc. Links zit: effect, slachtoffer, pion (zoals in een schaakspel) en rechts zit: (co-)creator, oorzaak, speler (zoals in een schaakspel).

Dit spectrum is ook het spectrum van de menselijke emoties: links begint apathie en dat gaat naar rechts van verdriet, angst, boosheid, verveling, milde interesse naar enthousiasme. Mensen kunnen, afhankelijk van omstandigheden variëren op deze schaal, maar hebben ook een chronische emotie. Denk maar aan mensen die je kent die bijna altijd bang of overwegend boos zijn. Hun wereld en werkelijkheid wordt uiteraard gekleurd door die chronische emotie.

BEHOEFTE AAN MEER?

Bel of mail me.

Functiebeschrijving

Hebt u er wel eens over nagedacht wat de essentie het wezen van uw functie is als leidinggevende?

Welk van de volgende twee zinnen sluit het beste aan bij hoe u naar uw functie kijkt?

(1) Ik ben verantwoordelijk voor het oplossen van problemen, zodat mijn mensen niet door die problemen worden gehinderd in hun functioneren.

(2) Ik ben degene die de keuzes maakt en, indien nodig, de hete kastanjes uit het vuur haalt.

Net zoals bij ieder ander is het voor u als leidinggevende cruciaal hoe u naar uw eigen functie kijkt. Welk van de twee bovenstaande zinnen voor u van toepassing is, zal veel uitmaken voor de manier waarop u uw werk uitvoert.

CONTACT

klik: mail@janwillemjansen.com

klik: www.janwillemjansen.com

bel : +31 6 51 81 83 37

Verwachting

Daan had het hartstikke druk. Hij was directeur van het bouwbedrijf en hij vertelde me dat zijn medewerkers van hem verwachtten dat hij alle problemen in vijf minuten oploste.

In ons gesprek werd duidelijk dat hij zijn voorganger, zijn vader, altijd zo bezig had gezien. De man deed niets anders dan problemen voor de medewerkers op te lossen.

Het gevolg was natuurlijk dat Daan om kwam in het werk maar er gebeurde nog iets. De rest van het bedrijf werd lui en stuurde alle problemen door naar Daan. Hij loste ze immers binnen vijf minuten op.

De oplossing kwam toen Daan vond dat hij voortaan degene was die keuzes maakte. Hij vroeg aan iedereen die met een probleem kwam om ten minste ook twee oplossingen te brengen.

JAN WILLEM JANSEN